

de Vlaamse Gemeenschap werd gesubsidieerd, rockconcerten te houden.

Heeft de minister hierop gereageerd in het kader van zijn bevoegdheid voor Monumenten ?

Is de schouwburg uitgerust om dergelijke evenementen te organiseren ? Bestaat er bij rockconcerten – waarbij het er toch "wilder" aan toegaat dan bij de opvoering van theater – geen gevaar voor beschadigingen van de schouwburg ? Betekent dit geen aantasting van de waardigheid van het gebouw ?

Heeft de minister er bij het Antwerps college op aangedrongen om van dit voornemen af te zien ?

Ik verneem ook dat de Bourlaschouwburg nog een originele theatermechaniek bezit. Kan de minister mij zeggen of die zich nog in perfecte staat bevindt ?

Antwoord

Het is niet aan de minister van Cultuur om te bepalen wat er geprogrammeerd kan worden in de Bourlaschouwburg. Het is de verantwoordelijkheid van de directie om erop toe te zien dat alles ordentelijk verloopt.

Indien er in de Bourlaschouwburg popconcerten zouden worden georganiseerd, dan betekenen deze op zich geen aantasting van de waardigheid van het gebouw. Er is immers geen enkel verband tussen het houden van een rockevenement en het veroorzaken van vandalisme. Voor alle opvoeringen geldt dat zij geen schade mogen berokkenen aan het beschermde gebouw.

De originele theatermechaniek is inderdaad nog aanwezig in de Bourlaschouwburg. De bruikbaarheid van deze technische infrastructuur moet worden beoordeeld door de huidige theatermakers.

Op mijn vraag heeft de directeur van de Koninklijke Nederlandse Schouwburg geantwoord dat hij vanzelfsprekend met veel zorg zal blijven omgaan met het beschermde monument en dat men ervan kan uitgaan dat, door de architectuur en de beperkte capaciteit van de zaal, grote rockmanifestaties om artistiek-commerciële redenen uitgesloten zullen zijn.

Vraag nr. 180
van 6 maart 1998
van de heer JOHAN SAUWENS

Aquafin – Archeologische begeleiding van werken

Bij de werken van Aquafin worden nogal wat stads- en dorpskernen doorsneden door ingrijpende graafwerken voor de aanleg van de collectoren.

1. In hoeverre is het decreet op het archeologisch patrimonium van toepassing op dit soort werken ?
2. Welke begeleiding gebeurt er vanuit het IAP (Instituut voor het Archeologisch Patrimonium) of andere archeologische diensten naar dit soort werken ?

Antwoord

Terecht wordt opgemerkt dat bij de aanleg door Aquafin van collectoren de ondergrond van diverse stads- en dorpskernen wordt omgewoeld. Normaliter kan het destructieve karakter van ruimtelijke ontwikkelingen die door of in opdracht van de overheid worden uitgevoerd, echter dankzij een zekere vorm van geïntegreerd beleid worden ondervangen. Artikel 5 van het decreet van 30 juni 1993 houdende bescherming van het archeologisch patrimonium bepaalt immers dat voor alle vergunningen afgeleverd op grond van artikel 46 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996, bij het Instituut voor het Archeologisch Patrimonium een bindend advies dient te worden ingewonnen. Hierbij legt dit instituut nadere voorwaarden en voorschriften op ter bescherming van de bedreigde archeologische waarden.

Met betrekking tot de werkzaamheden van Aquafin rijst echter het probleem dat deze instelling door de overheid werd gestructureerd als een naamloze vennootschap. Door deze bedrijfsstructuur ontsnapt Aquafin, wat zijn vergunningplichtige werken betreft, aan het bovenvermeld artikel 46 van het gecoördineerde decreet op de ruimtelijke ordening, en bijgevolg ook aan de bindende adviesinwinning bij het Instituut voor het Archeologisch Patrimonium. Enkel wanneer haar werkzaamheden zich uitstrekken over het grondgebied van twee of meer gemeenten, is artikel 46 wel van toepassing.

Deze problematiek beperkt zich niet enkel tot de activiteiten van Aquafin, maar geldt ook voor diverse andere, al dan niet gemengde overheidsbedrijven, zoals de Vlaamse Maatschappij voor Afvalrecuperatie (VLAR), Distrigas en Electrabel. Ter vrijwaring van de archeologische waarden bij werken door deze bedrijven heb ik hiervoor dan ook bij mijn collega bevoegd voor de Ruimtelijke Ordening een oplossing bepleit.

Intussen staat het Instituut voor het Archeologisch Patrimonium echter niet lijdzaam toe te kijken. Naast de gemeentegrensoverschrijdende werken, die wel voor advies worden voorgelegd, probeert het instituut, voorzover ze tijdig te achterhalen zijn, ook andere op basis van artikel 44 vergunde bodemingrepen archeologisch op te volgen.

Terwijl het Instituut voor het Archeologisch Patrimonium te allen tijde voor het administratief beheer instaat, wordt er voor de effectieve begeleiding van de werken op het terrein zoveel mogelijk een beroep gedaan op stads- of intergemeentelijke archeologische diensten, voorzover die in de betrokken regio actief zijn. In de andere gevallen, en dit toch voor het grootste deel van het Vlaamse gewest, neemt het instituut in principe de opvolging op zich. Door de beperkte mogelijkheden moet het IAP hierin selectief en planmatig tewerkgaan.

**II. VRAGEN WAARVAN
DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
VERSTREKEN IS EN WAAROP
NOG NIET WERD GEANTWOORD*(Reglement artikel 77, 6)**

LUC VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS
BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN,
WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

* datum van afsluiting : 27/4

**Vraag nr. 112
van 18 maart 1998
van de heer HERMAN SUYKERBUYK**

*Europees Handvest inzake Lokale Autonomie –
Betrokkenheid*

Het Congres voor Lokale en Regionale Besturen bij de Raad van Europa heeft op 5 juni 1997 het Europees charter van de regionale autonomie goedgekeurd.

Bedoeling is dit ontwerp van charter tot conventie van de Raad van Europa te promoveren, om het uiteindelijk voor ondertekening aan de lidstaten en de deelstaten, wat hun bevoegdheid betreft, voor te leggen.

1. Op welke wijze werd de minister-president ingelicht en heeft hij kunnen deelnemen aan de besluitvorming terzake, toen de regeringshoofden op 10 en 11 oktober 1997 in Straatsburg bijeen waren ?
2. Is het juist dat een bijeenkomst – half februari 1997 – op ambassadeursniveau heeft plaatsgehad, waarbij het charter inhoudelijk werd besproken ?

Welk standpunt werd door de Vlaamse regering ingenomen, ingeval ze werd geraadpleegd door de federale ambassadeur ?

Hebben de gewesten en gemeenschappen terzake een afspraak gemaakt, die het de federale ambassadeur bij de besprekingen mogelijk maakt standpunten in te nemen en bij te dragen tot een spoedige besluitvorming ?

THEO KELCHTERMANS

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN TEWERKSTELLING

**Vraag nr. 195
van 3 maart 1998
van mevrouw GERDA RASKIN**

Dioxine – Milieunormen